

משולחן מדרבים

ירל ע"י מכון
באהלי צדיקים
MACHON BE'OHALEI TZADIKIM

מי שלומד תורה ממשיך חיים ב"יוצאי הצבא"

"אם הוא יסגור את הגמרא ויברח מהלימוד כי הוא רוצה להראות שגם הוא לוחם וגם לו מגיע עיטורים, לא רק שהוא לא עוזר לניצחון, אדרבה, הוא עריק ממקומו, ופותח את החזית לפני האויב"

בעקבות מלחמת שמחת תורה, הננו להביא את דברי קודשו של כ"ק מרן הגה"ק אדמו"ר מליובאוויטש על החובה בימים אלו על תלמידי הישיבות והאברכים והבעלי בתים להרבות בלימוד התורה ובתפילות כדי לתת חיים בחיילי הצבא המוסרים נפשם להצלת עם ישראל ולהביא לניצחון המלחמה

**קטע מתורגם מאידיש משיחת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש ו' תשרי שנת תשכ"ח
יום ההילולא של אמו הרבנית הצדקנית מרת חנה שניאורסאהן נ"ע**

חייב להיות דוד עוסק בתורה

עניין "דוד יושב ועוסק בתורה ויואב בן צרויה עוסק במלחמה", הרי שניהם ביחד: לולא לימוד דוד בתורתו יואב לא היה מנצח במלחמה, בגלל שכפשוטו, ליואב לא היתה טענה באיזה זכות הוא כובש את הארץ. אבל צריך לדעת, שבדיוק כמו החשיבות של ה"עומד על הגבול", "ויוצא צבא בישראל", כך חייב להיות "דוד עוסק בתורה", כי "לולא דוד עוסק בתורה יואב לא מנצח במלחמה".

כל אחד רוצה דוגמה מהמקצוע שלו. רואים בצבא גופא שהמפקד על הצבא, שולח את בנו ואת החבר שלו לעמוד על הגבול בסכנה! והוא יושב "אי שם" בעורף ומתכנן את טכסיסי המלחמה והתכניות למלחמה איך לנהל את המלחמה, והוא יושב במקום שמור, רחוק רחוק מהחזית, והוא יושב שם ברגיעה ונוחיות, ובישוב הדעת, ועושה תוכניות איך השני צריך להילחם במקומו!! במילא השני יכול לצעוק "היתכן"?! מה פירוש שהוא שולח ומעמיד בסכנה?! ואתם תשבו פה"?! - "האחיכם יצאו" למלחמה ואתם תשבו פה"?! שיסגור את המפקדה ויצא לחזית!! אז לא רק שהמפקד על הצבא לא יביא שום תועלת אלא הוא יביא חורבן, ויביא רחמנא ליצלן היפך הניצחון!

מי שבורח מהלימוד הוא עריק ופותח את החזית לפני האויב

וכמו שזה בצבא גופא, כדי שהחייל בחזית ינצח, חייב להיות המפקד ראשי שיושב במקום בטוח ומתכנן את התכניות לחייל במלחמה איך להילחם, כך במובן יותר רחב בכללות העם כולו, כדי שהצבא והמפקד שלו יצליח בתכניות שהם מתכננים בדרך הטבע, חייבים את ה"דוד עוסק בתורה". - אלה שמתכננים את כל התכניות הרוחניות כדי שיצליחו התכניות הגשמיות. ואם הם יפסיקו לתכנן את התכניות הרוחניות, לא רק שהם לא יביאו שום תועלת, אלא שהם יביאו רח"ל את היפך הניצחון והיפך מפלת האויב, ולכן, בדיוק כמו ש"עריק" הוא מי שבורח מהחזית אם העמידו אותו שם, כך גם עריק הוא מי שיושב בישיבה שתפקידו

שם הוא לשבת וללמוד תורה, יומם ולילה, כי בזכות התורה ניצלו, בזכות העסק בתורה יואב מנצח בצבא. ואם הוא יסגור את הגמרא ויברח מהלימוד כי הוא רוצה להראות שגם הוא לוחם וגם לו מגיע עיטורים וכו' וכו', אז לא רק שהוא לא עוזר לניצחון, אדרבה, הוא עריק ממקומו, ופותח את החזית לפני האויב.

אם לא מספקים מזון רוחני אין את הניצחון במלחמה

ובפרט הזה הניסיון שלו [של לומדי התורה] קשה יותר, ובמילא שכרו גדול יותר. לזה שנמצא בחזית טופחים לו על השכם ונותנים לו ציוני כבוד, וכותבים עליו בעיתונים, ומעלים אותו בדרגה, ויש לו את כל הכבוד הוא ובני ביתו, ובניו ובניו, שהוא היה בחזית והוא ירה והוא לא פחד, והוא כבש עיר פלונית, וישב פלוני. אבל זה שיושב בעורף ויש כאלה שלא מבינים במה הוא עוסק, ובמילא מחרפים ומגדפים, היתכן?! "האחיכם ייצאו למלחמה ואתם תשבו פה"?! אפילו אלה שכן יודעים שהוא ישב בעורף וסיפק משם מזון ומאכל לאנשים היוצאים בצבא שבלי מזון ומאכל לא יעזרו כלי הנשק, וכמו מזון ומאכל גשמי, צריך מזון ומאכל רוחני! ואם לא מספקים את המזון ומאכל רוחני, אז אין את הניצחון במלחמה!

התורה היא הכרחית והיא היסוד לניצחון הגשמי

ואצל הלומד תורה חלקו גרוע: הרי לא רואים מה הוא פעל, עד ש"נשים מוזרות בלבנה" כמו שהגמרא אומרת, מסתובבות וצועקות "האחיכם יצאו למלחמה ואתם תשבו פה"?! - אתה פחדן!! לך תסביר להם שהתורה היא הכרחית, היא העורף, והיא היסוד שעליו בנוי הניצחון הגשמי. - לא רק שאין להם סבלנות לשמוע, העיקר שהם כלל לא רוצים לשמוע זאת.

ובמילא: על ציוני כבוד ללומדי התורה לא כתוב בעיתונים. לגבי כותרות גדולות בעיתונים, הלוואי שלא ידפיסו לגנאי. לשבח - וודאי שלא ידפיסו. ואחרי זה כשהלומד תורה בא הביתה, אומרת לו אשתו, אתה יודע, השכן הביא מהמלחמה "טנק" שלם, ואתה הבאת גמרא ישנה שנדפסה לפני מאה וחמישים שנה. איך אפשר להשוות טנק עם גמרא ישנה?! - ועל זה [=לימוד התורה] היית צריך לעשות את כל הרעש והצילצולים?! ואין לו מה לענות לאשתו!

החייל מקבל חיות על ידי שיהודי לומד תורה

וזו היא תורה אור שהיא מאירה את העניין כפי שהוא. שבדיוק כמו שצריך את "יואב בן צרויה על הצבא", כך גם צריך את "דוד עוסק בתורה", ואדרבה, דוד היה המלך ויואב בן צרויה היה השר שלו! אבל מי כבש את הערים? אותן כבש יואב בן צרויה! ולכן לאלה שרואים רק לעיני בשר ולא רוצים לראות טיפה יותר לעומק איך מנצחים במלחמה, שהעניין האחרון בדרך הטבע הוא שמעמידים אדם בחזית, והוא יורה. אבל בשביל שהוא יעמוד שם, צריך כמה וכמה אנשים לפני זה, ונשים וטף שהם יהיו העורף. ואחרי זה צריך את העיקר שבכל העיקרים, שצריך לראות שהחייל יהיה עם חיות [=מוטיבציה]. שאם הוא רחמנא ליצולן לא פְּחִיּוּת, למרות שיש לו את כל כלי הנשק הכי טובים תחת ידו, והכי יפים וכו', אבל אם אין לו חיות, הוא לא יעשה עם זה כלום.

וזהו "והיא חיינו ואורך ימינו". כאן נכנס עניין התורה. איך נהיה חייל פְּחִיּוּת? על ידי יהודי שלומד תורה, שאז התורה "מגינה ומצלה" על הלומד ומגינה על כלל ישראל. אבל אם זה שלומד תורה שפועל שיהיה עורף בריא ושמח, וממשיך חיים ב"יוצא צבא בישראל", אם הוא יעזוב את מקומו וילך לחזית, הוא נהיה עריק, ומכניס את ה"בלתי סדר" ו"היפך הסדר" גם לענייני החזית שזהו היפך עניין הניצחון. (משיחת ר' תשרי תשכ"ח, תרגום מאידיש מהקלטה)

יהודי יקר!

עם ישראל וארץ ישראל בסכנה, ניצחון המלחמה תלוי רק בך! אתה חלק מחזית המלחמה. מאות אלפי החיילים שנלחמים בחירוף נפש להצלת עם ישראל חייבים את התפילות שלנו ולימוד התורה של בני הישיבות ואברכי הכולל.

קחו חלק פעיל בהצלת עם ישראל, הגבירו ביתר שאת את שעות הלימוד והשמירה על הסדרים בהתמדה ושקידה. ול'בעלי בתים' שמרו בהקפדה מידי יום על קביעות עתים לתורה להגנת עם ישראל בארץ הקודש. שכל אחד יקבל החלטות טובות בהוספה בלימוד התורה, ולדעת שבנו הדבר תלוי, ובזכות כך נזכה מיד לביאת משיח צדקנו ומיד ממש.

קבלת את הדף? העבר זאת לחברדיך וחזק אותו בלימוד התורה למען ניצחון המלחמה